

# INGEZONDEN.

ORANJE-NASSAU'S-OORD.

*Mede-artsen!*

Tua res agitur op O. N. O.! Daar wordt een geneesheer-directeur ontslagen, die gedurende zeven jaren zich de toegenegenheid, het vertrouwen, de sympathie heeft weten te verwerven van al zijn patiënten. Daar wordt een man ontslagen, die nog kortelings de ondubbelzinnigste bewijzen van dankbaarheid en afhankelijkheid mocht ontvangen op zijn feest, ook van tal van oud-patiënten. Waarom?

Omdat hij aan het bestuur te kennen heeft gegeven, dat hij met de adjunct-directrice verder niet kon samenwerken. De directeur heeft het dus tegenover de adjunct-directrice moeten afleggen bij het bestuur.

Wie is nu die adjunct directrice?

Is zij een verpleegster, iemand die geacht kan worden krachtens haar opvoeding en vorming op haar plaats te zijn in de directie van een sanatorium?

Neen!

Heeft zij zich, niettegenstaande zij geen opleiding voor verpleegster genoten heeft, aan haar directeur, aan den dokter-assistent, aan het verplegend personeel, aan de patiënten, van een kant vertoond, die deze ernstige tekortkoming voor een leidster van een sanatorium over het hoofd kan doen zien?

In geenen deele!

Openlijk wordt zij in voluit ondertekende stukken in de *N. R. Courant* aangeduid als een aan allen antipathiek persoon, die gehaat en gewantrouwd wordt, en als antwoord op haar handhaving door het bestuur hebben de assistent-geneesheer mitsgaders de voornaamste verpleegsters ontslag genomen en is er een uittocht van patiënten aangevangen. This speaks volumes. O. N. O. is half ontvolkt en zit weldra zonder dokters (de tandarts zelfs heeft bedankt) en zonder noemenswaardig verpleegpersoneel.

Alleen freule GRAAFLAND troont daar op haar onwrikbaren zetel, nieuwsgierig uitzijende naar den arts, die het wagen zal zich met het gezag van directeur boven haar te plaatsen.

Schat ik de Nederlandsche artsen goed, dan zal men lang kunnen uitzien naar iemand, karakterloos genoeg om naast de door het bestuur ten troon verheven directrice plaats te nemen als wassen-neus-directeur.

Zalt-Bommel, 24 Maart 1907.

VAN DORT KROON.

## TANDHEELKUNDIGE OPLEIDING.

Onder bovenstaanden titel deelt dr. H. RÉTHY ons in dit *Tijdschrift* van 9 Maart op blz. 687 mede, dat het aantal extracties op het tandheelkundig instituut gedurende vier jaren bedroeg 146.000; dit is volgens hem een onloochenbaar feit. De juiste hoeveelheid dier extracties ben ik zoo vrij hier mede te deelen, opdat ieder zelf een oordeel moge vellen over de betrouwbaarheid der feiten, die volgens dr. H. RÉTHY niet te loochenstraffen zijn:

in 1903	2606	permanente,	890	temporaire tanden	
in 1904	3126	"	862	"	"
in 1905	3760	"	805	"	"
in 1906	2597	"	743	"	"

Wij komen dus tot een totaal van 12089 permanente en 3300 temporeaire tanden.

W. FUYT.

*Leider der polikliniek tandheelkundig instituut Utrecht.*

---

## BRIEFWISSELING.

---

### DE SCHOOL TOT OPLEIDING VAN INLANDSCHE ARTSEN TE WELTEVREDEN.

*Zeer geachte Redactie!*

Tijdens mijn verblijf te Batavia had ik gelegenheid, door een bezoek te brengen aan de School tot Opleiding van Inlandsche Artsen, mij een denkbeeld te vormen van de inrichting van genoemde school en de wijze, waarop zij haar doel tracht te bereiken, alsmede door het bijwonen van verschillende lessen een indruk te krijgen van den aanleg, ijver en ontwikkeling der kweekelingen.

Misschien zal het den Hollandschen collegae niet onwelkom zijn omtrent deze nuttige instelling, die mijns inziens ten onzen lande veel te weinig bekend is, iets naders te vernemen. Het was in het jaar 1849, dat besloten werd tot de oprichting eener instelling, wier doel zou zijn de opleiding en vorming van ervaren vaccinateurs, die in tijden van epidemieën in staat zouden blijken de vaccinatietechniek te beheerschen. Uit deze instelling nu is later de School tot Opleiding van Inlandsche artsen ontstaan.

In 1851 werd met het onderwijs een aanvang gemaakt met twee-jarigen leertijd en wel met een dertiental leerlingen. Als aanbeveling gold het toen nog, dat dezen de Maleische taal en wat rekenen machtig waren.

In 1864 werd de leertijd op drie jaren gebracht, terwijl in 1875, toen eigenlijk voor het eerst een scherpere regeling werd ingesteld, besloten werd het onderwijs te verdeelen over een voorbereidende afdeeling van twee jaren en een geneeskundige afdeeling, voor de doorlooping van welke de leerlingen vijf jaren zouden behoeven.

Bij de oprichting van het tegenwoordig z. g. geneeskundig laboratorium in het jaar 1887 werden de directeur en onderdirecteur van genoemd laboratorium resp. directeur en onderdirecteur der school tot opleiding van Inlandsche geneeskundigen. Ook de overige aan deze school verbonden leeraren waren uitsluitend officieren van den militair-geneeskundigen dienst, wier herhaalde overplaatsing een voortdurende wisseling van het onderwijzend personeel tengevolge had, hetgeen weldra zeer ten nadeele van het onderwijs bleek te zijn. Het was daarom, dat in 1898 de heer ROLL, sedert 1896 directeur der school, voorstelde aan de school een eigen directeur te geven, onafhankelijk dus van het geneeskundig laboratorium en naast hem nog twee vaste leeraren aan de school te verbinden.

Daarmede kwamen de scheikunde, natuurkunde, anatomie en physiologie, alsmede de algemeene pathologie, pathologische anatomie en gerechtelijke geneeskunde in vaste handen. Tevens werd door den directeur voorgesteld het bouwen eener nieuwe school en uitbreiding van het onderwijs o. a. met de wiskundige vakken in de voorbereidende afdeeling en de verloskunde. Wel was reeds sinds 1875 het onderwijs in de verloskunde voorgeschreven